

МЛАДЕН БАЈИЋ, главни државни одвјетник, спремио је дискретно још један свој стари случај у ормар, а задовољство ће порезне обвезнике стајати 300 тисућа куна.

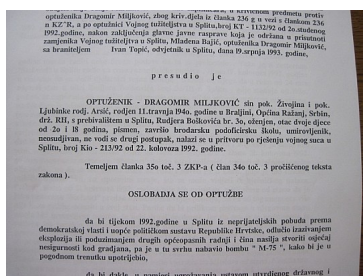
Опћинско државно одвјетништво у Сплиту нагодило се, наиме, с Драгомиром Миљковићем, који се 1992. године нашао на удару Младена Бајића и Војне полиције, те ће му за ствари однијете из стана у Улици Руђера Бошковића 30 платити 200 тисућа куна, док ће за ПТСП, који му се развио тијekom заточеничких дана у Лори, добити 40 тисућа куна. Држава ће на име парничног трошка платити и одвјетника Ивана Топића, који је заступао Миљковића у два спора која су се на сплитском Опћинском суду водила од 1993. године. Све скупа, изађе готово 300 тисућа куна! Порезни обвезници могу још бити сретни, јер Миљковићу нису ништа платили за поломљена ребра и отимачину стана, односно, станарског права.

Како су Бајићу осумњиченици стално завршавали у Лори на пржењу струјом

Миљковић је завршио у Лори концем коловоза 1992. године, а поступак против њега водио је актуални главни државни одвјетник Младен Бајић, надлежан и за поступак у склопу којег су у липњу 1992. године у Лори завршили Срби из каштеланског залеђа, тада сумњивци за подривање уставног поретка и оружану побуну, а данас оштећеници у правојмоћно закљученом случају Лора против осам војних полицајаца.

Датум доласка Миљковића у Лору је од великог значаја, јер показује да су цивили у континуитету сасвим незаконито довођени у Војно-истражни центар, а не у цивилни затвор на Билицама.

Битан је датум, јер је 13. липња 1992. године Бајић био на очевиду у Лори када су страдали Ненад Кнежевић и Гојко Буловић, Срби из каштеланског залеђа које је главни државни одвјетник теретио за формирање САО Каштела с циљем припајања САО Крајини темељем потпуно измишљеног исказа грађевинског радника Петра Новаковића, који је недавно пијан убио. Бајић је 10 година касније говорио да није знао да су цивили довођени у Лору, али је након 13. липња 1992. године то једноставно морао знати, јер се увјерио властитим очима. Како је онда Миљковић завршио у Лори, више од два мјесеца касније?!

Милијуни из државног прорачуна за Бајићеве поступке из доба рата

Након готово два милијуна куна исплаћених обитељима Буловић и Кнежевић, обештећено још неколико оштећеника, бивших заточеника Лоре и жртава монтираног процеса Младена Бајића.

Државно одвјетништво спремно је закључило нагодбе на углавном 140 тисућа куна за пребијање и спајање на струју с попратним учинцима на психу. Оштећеника је подоста тако да ће укупна свота одштета засигурно премашити три милијуна куна. Све су то посљедице поступка којег је прије 20 година водио главни државни одвјетник, а чију одговорност за овај одљев из државног прорачуна, врло занимљиво, још нитко из службених структура није дотакнуо.

Кашикара за ослобађање стана, претрага извршена без налога и свједока

Војни суд ослободио је Миљковића у срдњу 1993. године након суђења на којем је

оптужбу заступао Бајић. Закључено је да Миљковић ипак није припремао оружану побуну, како је то Бајић тврдио. Утврдило се, наиме, да је претрага стана приликом које је у кутији вискија нађена ручна бомба "кашикара" била протузаконита, јер за претрагу није постојао судски налог. Како је тај мали, али битан детаљ превидио Бајић, врсни стручњак за казнено право, није познато.

Но, није то био једини проблем. На претрази није било ни Миљковића, ни његовог одвјетника, а војни полицајци позвали су само једног, а не два свједока. Једини свједок претраге стана бомбу, занимљиво, није ни видио. Потписао је записник, али га није прочитао па заправо није ни знао што потписује. На претрагу је стигла и цивилна полиција, али због дојаве да се проваљује у стан.

Чиме се бавила Војна полиција: Дали му рок 48 сати да напусти стан

Миљковића су за то вријеме држали у Лори. Војна полиција привела га је и два дана раније, никада се није утврдило зашто. Том приликом, Миљковић је написао изјаву да мора иселити у року од 48 сати те да кључеве предаје одмах, и то добровољно. Након тога, пуштен је на слободу, али не задуго. Поновно је приведен 21. коловоза. Војни полицајци су га пронашли у ресторану Стефанел у којем радио физичке послове како би се прехранио. Сам Стефанел двапут је летио у зрак, а власник, познати сплитски кухар Миро Богдановић, никада није дочекао да држава пронађе и казни починитеље.

За четири дана Лоре три сломљена ребра

Миљковића је након четири дана Лоре испитао истражни судица, а потом је пребачен у Окружни затвор Сплит.

Приликом пријема у цивилни затвор прегледао га је др. Јакша Ивановић. Утврдио је многобројне подљеве те три сломљена ребра. Лијечник је закључио и да су Миљковића спајали на струју, што је још једна подударност с другим поступком којег је водио Бајић против хрватских држављана српске националности.

Нови станар начелник ПД службе 113. бригаде, ХДЗ-овац са спорном дипломом

Све указује на то да је нетко намјерио Миљковића пошто-пото иселити из стана, но Државно одвјетништво тај дио приче никада није процесуирало, не зна се због чега. Могуће да је испао проблем јер је активну улогу у прогону Миљковића имао главни државни одвјетник Младен Бајић, у то доба заступник оптужбе и замјеник војног тужитеља у Сплиту, одговоран за поступке који су порезне обвезнике досад коштали више од 2,5 милијуна куна.

Када је Миљковић 1993. године коначно ослобођен Бајићеве оптужбе, ослобођен је и стамбеног простора. У стан је уселио Ивица Чупић, данас умировљени часник ХВ-а, у своје доба тајник дрнишког ХДЗ-а и начелник ПД службе 113. шибенске бригаде, истраживан због лажне дипломе о вишој стручној спреми која му је користила за напредак у каријери. Случај је прије петнаестак година истраживало Државно одвјетништво па су закључили да не могу ништа конкретно направити јер је наступила застара.

Бајића ухватила нервоза: Свједоку Државно одвјетништво претражило стан због скупљана компромитирајуће документације о високим дужносницима

Миљковић је 2005. године свједочио на другом суђењу војним полицајцима из Лоре. Навео је како су га спајали на струју, премлаћивали и тјерали да лиже под, али никога од оптуженика није препознао. Но, име Младена Бајића, аутора оптужнице за Лору, али и оптужнице за скривање подметнуте бомбе, Миљковићу је засигурно било јако добро познато па зато нема сумње да је главном државном одвјетнику било стало да се што прије нагоди и спреми овај костур натраг у ормар.

Тим више чуди што се поступак водио толико година, но знаковито је да је једном од свједока у спору Миљковића против државе, брзо након примитка судског позива за свједочење, на врата стана банула полиција с налогом за преметачину. Свједоку су одузели прастаро рачунало и бројну документацију. Налог је потписао судац Лозина уз образложење да свједок прикупља документацију против високих државних дужносника. Кога точно није прецизирано, но нема сумње да се мислило на Бајића, главом и брадом.

Тко ће платити штету?

Поступак у склопу којег је обављена преметачина свједоковог стана засад није резултирао ничим конкретним, осим што је брзински склопљена нагодба с Миљковићем, који је дотада безуспјешно покушавао добити коју куну за брутално малтретирање и протјеривање из Сплита. Новац је исплатио МОРХ, који би по Закону о обвезним односима морао поднијети регресну тужбу против одговорних за калварију Драгомира Миљковића и 290 тисућа куна с каматама. Бит ће, свакако, занимљиво видјети од кога ће министарство затражити да плати штету.

Д.М.